

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 18.183 van 31 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 9 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juni 2008

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 september 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN DER HASSELT, loco advocaat H. CAMERLYNCK en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“Volgens uw verklaringen zou u de Irakese nationaliteit bezitten, van Koerdische origine zijn en afkomstig zijn van Gavarke Saring in de provincie Dohuk (Noord-Irak). Dit is uw tweede asielaanvraag. Op 18 oktober 2005 vroeg u een eerste keer asiel aan in België. Op 30 maart 2006 besloot het Commissariaat-generaal (CGVS) u het statuut van vluchteling te weigeren omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw bewering als zou de laatste vijf jaar voor uw vertrek uit Irak in Mosul (Centraal-Irak) hebben gewoond. Hierdoor kon ook geen geloof worden gehecht aan uw problemen die in Mosul zou hebben gekend. Tijdens uw eerste asielaanvraag verklaarde u dat uw vader omwille van zijn voormalige activiteiten bij de Istikhbarat (=militaire inlichtingendienst) in 2004 door Koerden werd gedood. Toen ze naar u op zoek kwamen, zou u het land hebben verlaten. Op 17 augustus 2007 besloot de Raad voor Vreemdelingenbeslissing (RVV) u de vluchtelingenstatus en de status van subsidiaire bescherming te weigeren. Op 8 oktober 2007 diende u een tweede asielaanvraag in. De elementen op basis waarvan u een tweede asielaanvraag indiende zijn enkele documenten, waarmee u uw

verblijf in Mosul wenst aan te tonen. Het betreft uw identiteitskaart, een lidkaart van de 'General Trade Union of Public Services Iraq' (+bijhorende vertaling naar het Nederlands) en een faxkopie van uw rijbewijs. Verder verklaarde u in het kader van uw tweede asielaanvraag dat u heeft vernomen dat uw moeder onlangs zou zijn gestorven (natuurlijke dood). Kort voor haar overlijden zou u nog contact hebben gehad met uw moeder, die u zou hebben aangeraden in België te blijven. Alsook beweerde u dat uw oom (F.) ongeveer een jaar geleden is vermoord. U zei te vermoeden dat de Koerdische Democratische Partij (KDP), net als bij uw vader, verantwoordelijk is voor zijn dood. U verklaarde niet naar Irak terug te kunnen uit vrees voor wraakacties omwille van de voormalige Baath-activiteiten van uw vader."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het CGVS in het kader van uw eerste asielaanvraag een beslissing van weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling nam, omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw verklaring sinds 2000 in Mosul te hebben gewoond en aldus aan uw verklaring in Mosul problemen te hebben gekend. Ook de RVV weigerde u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. De RVV oordeelde dat de Commissaris-generaal terecht had vastgesteld dat uw verblijf in Mosul ongeloofwaardig is.

Ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag legde u uw originele identiteitskaart neer. U wenst hiermee aan te tonen dat u in Mosul heeft gewoond. Dient te worden opgemerkt dat uw identiteitskaart ter authenticatie werd voorgelegd aan de Federale Politie, die oordeelde dat het door u neergelegde document vervalst is. De informatie waarop het CGVS zich hiervoor baseert bevindt zich in het administratief dossier. Het neerleggen van valse identiteitsdocumenten (identiteitskaart) doet het CGVS besluiten dat u de Belgische autoriteiten doelbewust heeft tracht te misleiden om zodanig een verblijfstatus te worden toegekend. Dit ondermijnt dan ook verder uw algehele geloofwaardigheid.

Voor wat betreft de overige door u neergelegde documenten die u in het kader van uw tweede asielaanvraag neerlegde, met name een faxkopie van uw rijbewijs en een lidkaart van de 'General Trade Union of Public Services Iraq' (+bijhorende vertaling) waarmee u uw verklaring in Mosul te hebben gewoond wenst te staven, dient te worden opgemerkt dat aan de door u voorgelegde documenten slechts geloof kan worden gehecht indien deze gepaard gaan met geloofwaardige en overtuigende verklaringen, wat hier niet het geval is. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw verklaring in Mosul te hebben gewoond. Bovenvermelde documenten zijn dan ook niet in staat de appreciatie van uw eerste asielaanvraag in positieve zin om te buigen. U blijft bij uw verklaringen dat de redenen waarom u Irak diende te verlaten zich allemaal afspeelden in Mosul (CGVS2 p.6). Daar er geen geloof kan worden gehecht aan uw verblijf in Mosul kan bijgevolg ook geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas.

Uit bovenstaande kan geconcludeerd worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. (...)”.

3.2. In een eerste middel stelt verzoeker dat de materiële motivering van de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) gebrekkig is en de zorgvuldigheidsplicht is geschonden: de bestreden beslissing baseert zich op een verslag van de Federale Politie dat de voorgelegde identiteitskaart als vals bestempelt, maar dit verslag bevat volgens verzoeker geen verdere informatie over de gebruikte techniek of het procédé om de authenticiteit te onderzoeken. Verzoeker is van mening dat hij zich niet kan verweren en dat zijn rechten van verdediging worden geschonden.

Hij is gegriefd omdat het CGVS geen aandacht schenkt aan de andere documenten die hij voorlegt en die zijn recent verblijf in Mosul kunnen bewijzen. Door deze stukken - een faxkopie van zijn rijbewijs en een lidkaart van de 'General Trade Union of Public Services Iraq' - niet bij de besluitvorming te betrekken heeft het CGVS de zorgvuldigheidsplicht geschonden.

3.3. Aangaande de bijgebrachte identiteitskaart repliceert verweerder terecht dat de bewuste identiteitskaart werd voorgelegd aan de Federale Politie, Centrale Dienst ter Bestrijding van Valsheden - Documenten. Het verslag van deze dienst bevindt zich in het administratief dossier waar verzoeker kennis van kon nemen. Uit dit verslag kan worden afgelezen om welke redenen het een niet-authentiek document betreft: het betreft een namaking door middel van een kleuren inktjetprinter en het nummer is niet in boekdruk aangebracht. Verzoeker eist meer technische details over het procédé om de identiteitskaart na te gaan, maar verweerder antwoordt terecht dat verzoeker kan nagaan om welke reden het document dat hij voorlegt als niet-authentiek wordt bestempeld en zich hieromtrent kan verweren. Verzoeker toont niet aan op welke wijze zijn rechten van verdediging werden geschonden. De Raad merkt tenslotte op dat het verzoekschrift zich beperkt tot een algemene kritiek op het verslag van de Federale Politie, maar geen concrete elementen aanbrengt die het rapport van de Federale Politie - die er overigens geen belang bij heeft dat hun gespecialiseerde dienst documenten ten onrechte als niet-authentiek zou beoordelen - of de gevolgtrekkingen van het CGVS kunnen weerleggen.

Nopens zijn rijbewijs dient te worden vastgesteld dat hij dit in kopie bijbrengt, zodat hieraan geen authenticiteitswaarde kan worden toegekend gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën. Omtrent de lidkaart van de 'General Trade Union of Public Services Iraq' stelt de bestreden beslissing terecht dat aan deze vakbondskaart slechts bewijskracht kan worden toegekend indien deze gepaard gaat met geloofwaardige en overtuigende verklaringen, dewelke *in casu* ontbreken, mede gelet zijn bijgebrachte niet-authentieke identiteitskaart.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Uit het voorgaande blijkt dat de materiële motiveringsplicht niet werd geschonden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt het CGVS de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitevinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze heeft beoordeeld en de bestreden beslissing heeft genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker vraagt de subsidiaire beschermingsstatus omwille van de situatie in Irak. Terugkeer naar Irak houdt een schending in van artikel 3 EVRM.

4.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is.

Verzoeker heeft naar aanleiding van eerste asielaanvraag zijn recente verblijf in de Centraal-Iraakse stad Mosul niet aannemelijk gemaakt en onderhavige tweede asielaanvraag vermag niet deze vaststelling te ondergraven. Derhalve is het onmogelijk een correct beeld te vormen van verzoekers verblijfsplaatsen en leefsituatie de laatste jaren voor zijn beweerde vertrek en is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

Tevens merkt de Raad op dat verzoeker afkomstig is uit Gavarke Sarsing in de provincie Dohuk in Noord-Irak en verwijst hij naar zijn arrest 1264 van 17 augustus 2007 inzake verzoekers eerste asielaanvraag, waarbij de plaatselijke situatie werd beoordeeld en de Raad besloot dat verzoeker niet aannemelijk kon maken dat hij bij terugkeer naar de provincie Dohuk, waar hij familie heeft, een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de voormelde wet van 15 december 1980.

Aan verzoeker kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 31 oktober 2008 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.